

WYPEŁNIA ZDAJĄCY Miejsce na naklejkę. Sprawdź, czy kod na naklejce to E-100. Jeżeli tak – przyklej naklejkę. Jeżeli nie – zgłoś to nauczycielowi.

Egzamin maturalny

Formuła 2015

JĘZYK POLSKI

Poziom rozszerzony

DATA: 16 czerwca 2023 r.

GODZINA ROZPOCZĘCIA: 14:00

CZAS TRWANIA: 180 minut

LICZBA PUNKTÓW DO UZYSKANIA: 40

Symbol arkusza
EPOP-R0-**100**-2306

WYPEŁNIA ZESPÓŁ NADZORUJĄCY

Uprawnienia zdającego do:

,
dostosowania
zasad oceniania.

Przed rozpoczęciem pracy z arkuszem egzaminacyjnym

- Sprawdź, czy nauczyciel przekazał Ci właściwy arkusz egzaminacyjny, tj. arkusz we właściwej formule, z właściwego przedmiotu na właściwym poziomie.
- 2. Jeżeli przekazano Ci **niewłaściwy** arkusz natychmiast zgłoś to nauczycielowi. Nie rozrywaj banderol.
- 3. Jeżeli przekazano Ci **właściwy** arkusz rozerwij banderole po otrzymaniu takiego polecenia od nauczyciela. Zapoznaj się z instrukcją na stronie 2.

Instrukcja dla zdającego

- 1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 15 stron. Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
- 2. Na pierwszej stronie oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
- 3. W wyznaczonym miejscu zapisz numer tematu wybranego do realizacji.
- 4. Wypracowanie zapisz w miejscu na to przeznaczonym.
- 5. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
- 6. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
- 7. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
- 8. Możesz korzystać ze słownika ortograficznego i słownika poprawnej polszczyzny.
- 9. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.

Zadania egzaminacyjne są wydrukowane na następnych stronach.

Wybierz jeden temat i napisz wypracowanie.

Temat 1. Określ, jaki problem podejmuje Andrzej Karcz w podanym tekście. Zajmij stanowisko wobec rozwiązania przyjętego przez autora, odwołując się do tego tekstu oraz innych tekstów kultury. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 300 wyrazów.

Andrzej Karcz

Głos stłumiony. O konwencjonalności literatury

Aby nowe dzieło literackie mogło zaistnieć, musi ustosunkować się do ukształtowanych przez tradycję norm, schematów i wzorców, musi je uwzględnić i musi im się poddać. One warunkują jego powstanie i rozwój; one określają każdy element dzieła oraz ustalają jego sposoby konstrukcji, cechy gatunkowe, styl, formę, kategorie estetyczne itd. Determinują też tematykę dzieła i wyłaniające się z niego znaczenia. Musi ono zawrzeć ustanowione przez tradycję swoiste kody i zasady, które rządzą i jego wewnętrzną strukturą, i znaczeniami generowanymi przez tę strukturę wobec świata zewnętrznego dzieła. Ponadto [...] zignorowanie czy niezrozumienie tych kodów i zasad prowadzi do nieczytelności dzieła, a ich znajomość i rozumienie wymagane jest nie tylko od twórcy, ale i od czytelnika. [...]

Aby zatem wyrazić cokolwiek, czy to świadomość, przekonania, uczucia czy doświadczenia człowieka, lub odzwierciedlić w jakiś sposób otaczającą go rzeczywistość, dzieło literackie jest zmuszone stosować się do ustalonych przez tradycję norm, zasad i schematów i odnieść się do innych dzieł, stylów, nurtów czy form literackich. One wywierają na dzieło nacisk, współtworzą jego strukturę i pozwalają mu zaistnieć. Są dla niego szansą; konwencja, imitacja stale powtarzających się wzorców, umożliwia i ułatwia jego powstanie. Dzieło nie jest zdane na zaistnienie w próżni (co byłoby niemożliwe) – jego twórca sięga po już wcześniej użyte wzorce i ustalone normy. One dostarczają mu narzędzi, zmuszają do ich wykorzystania, podsuwają artystyczne rozwiązania, mogą nawet być inspiracją.

Dzieło staje się czytelne na tle i w odniesieniu [...] do innych tekstów literackich. Może oczywiście próbować się wyłamać, opierać, odróżnić, być inne. Jednak jego możliwości oponowania i odróżnienia się są bardzo ograniczone. [...] Dzieło ma bowiem wybór: albo podporządkować się ograniczeniom skonwencjonalizowanych dyskursów i zautomatyzowanych tekstów literatury, uszanować je i zaistnieć, albo nie przystając na nie, odrzucić je i skazać się tym samym na niebyt. Nieprzystanie na ograniczenia i schematy konwencji literackiej, czyli na bycie tekstem literackim pośród innych tekstów, dzieł, stylów czy form literackich, na posłużenie się strukturami języka literackiego i na stanie się wypowiedzią pośród innych wypowiedzi, oznacza bowiem zawężenie komunikatywności i negację literatury, oznacza usytuowanie się poza nią. Dzieło nieprzystające na ograniczenia konwencji i normy tradycji nie może stać się tworem literackim, nie może zaistnieć w ramach literatury. Gdy odrzuca ograniczenia i konwencje, staje się ono tym samym tworem niezrozumiałym i nieczytelnym, wypowiedzią, która nie daje się odczytać jako literatura.

Oczywiście tak wygląda sytuacja skrajna i przedstawiona dość jednostronnie. Wiadomo bowiem, że każde wybitne, nowatorskie i oryginalne dzieło literatury, a zwłaszcza każde arcydzieło, jest nim między innymi właśnie dlatego, że próbując wyrazić przekonania, uczucia i doświadczenia człowieka, efektywnie opiera się ograniczeniom i przełamuje to, co w literaturze uległo uschematyzowaniu, zesztywnieniu i skonwencjonalizowaniu. Czyniąc tak, arcydzieło przyczynia się do zmian w konwencji, modyfikuje jej kształt, przesuwa jej granice – dokonuje wręcz [...] swoistego wyłomu w zastanym przez siebie systemie literatury. I tak,

w sposób ustanawiający swą oryginalność, arcydzieło odstępuje od norm i przekracza ramy, których inne dzieła nie są w stanie przekroczyć. Dokonuje tego, posługując się własnymi nowatorskimi środkami artystycznymi, a zwłaszcza sięgając po ujęcie transformujące i odnawiające skostniałe formy literackie [...]. Arcydzieło wykorzystuje formy zastane i uschematyzowane poprzez ich absorbowanie, przekształcanie i dostosowanie do własnych potrzeb, celów i rozwiązań artystycznych. Stawiając konwencji opór i konstruktywnie ją zarazem wykorzystując, arcydzieło ustanawia swą oryginalność, zapewnia sobie wyjątkową zdolność oddziaływania estetycznego, a przede wszystkim osiąga najwyższe standardy artyzmu, które stawiają go ponad inne dzieła.

Na podstawie: Andrzej Karcz, *Głos stłumiony. O konwencjonalności literatury*, "Roczniki Humanistyczne", tom LIX, zeszyt 1 (2011).

Temat 2. został wydrukowany na kolejnych stronach.

Temat 2. Dokonaj interpretacji porównawczej podanych utworów. Twoja praca powinna liczyć co najmniej 300 wyrazów.

Krzysztof Kamil Baczyński **Ars poetica**¹

Wiersz jest we mnie zły, obcy, zły i nienawistny, i pali moje noce gorejącym ogniem, idzie przeze mnie tłumny, rozkrzyczany sobą jak pochód ulicami niosący pochodnie.

Wiersz jest zły, nienawistny, chce rozerwać formę (Jak to ciężko zakuwać wolnego w kajdany), chociaż wydrę go z głębi palącego wnętrze, nigdy całkiem nie będę jego władczym panem.

Z krzykiem szarpie się, męczy, aż strzeli wołaniem, potem stanie się obcy, przyjaciel niedoszły, stanie w progu zamarzłym, płonącym, stworzony, i pójdzie w mróz wieczorów tam, gdzie inne poszły.

Jesień 1938

Krzysztof Kamil Baczyński, Ars poetica, [w:] tegoż, Ten czas. Wiersze zebrane, Warszawa 2018.

Tadeusz Różewicz *Moja poezja*

niczego nie tłumaczy niczego nie wyjaśnia niczego się nie wyrzeka nie ogarnia sobą całości nie spełnia nadziei

nie stwarza nowych reguł gry nie bierze udziału w zabawie ma miejsce zakreślone które musi wypełnić

jeśli nie jest mową ezoteryczną¹ jeśli nie mówi oryginalnie jeśli nie zadziwia widocznie tak trzeba

¹ Ars poetica (łac.) – sztuka poetycka.

jest posłuszna własnej konieczności własnym możliwościom i ograniczeniom przegrywa sama ze sobą

nie wchodzi na miejsce innej i nie może być przez inną zastąpiona otwarta dla wszystkich pozbawiona tajemnicy

ma wiele zadań którym nigdy nie podoła 1965

Tadeusz Różewicz, Moja poezja, [w:] tegoż, Wybór poezji, Wrocław 2019.

¹ Ezoteryczny – zrozumiały tylko dla wybranych osób.

WYPRACOWANIE

na temat nr .....

Miejsce dla
egzaminatora

<del></del>
<del></del>
<del></del>
<del></del>

Tabelę wypełnia egzaminator!

		Liczba punktów	Suma	Uzasadnienie przyznania 0 punktów
iedź tacyjna	Α.	0 - 3 - 6 - 9		
wypowiedź argumentacyjna	B.	0 - 3 - 6 - 9		
stacja awcza	Α.	0 - 2 - 4 - 6		
interpretacja porównawcza	B.	0 - 4 - 8 - 12		
	C.	0 - 2		
	D.	0 - 3 - 6		
	E.	0 - 1 - 2		
	F.	0 - 2 - 4		
	G.	0 - 2 - 4		
	Н.	0 - 2 - 4		

BRUDNOPIS (nie podlega ocenie)

JĘZYK POLSKI

Poziom rozszerzony Formuła 2015

JĘZYK POLSKI Poziom rozszerzony Formuła 2015

JĘZYK POLSKI Poziom rozszerzony

Formula 2015